

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. ÚNORA 1887.

Adresa:
„Sokol Americký“, 402 E. 71st St.
New York.

Výklady ku tabulkám cvičebním.

(Podává K. Štulík.)

(Pokračování.)

Podpor a změny podporu.

Podpor. Nalezáme se v podporu, když tělo naše působí celou vahou svojí na hrazdu, jest v poloze takové, že ramena výše jsou položena, než hrazda sama. V podporu opíráme se o hrazdu rukama, předloktím, záloktím neb po celé délce paží, tím vzniká podpor o ruce, předloktí, záloktí neb podpor rozpažmo.

Podpor o ruce koná se:

1. pažema napjatýma, vzpor. (Tělo svíslé, kříž mírně prohnutý, celá váha těla spočívá na pažích.)
2. pažema ohnutýma, klik. (Tělo, kříž i váha jako při 1.)

Podpor o předloktí. Opíráme se o hrazdu zadní stranou předloktí, při čemž předloktí se záloktím tvoří pravý úhel, předloktí jsou v poloze vodorovné k sobě rovnoběžná, ruce směřují v před.

Podpor o záloktí. O hrazdu opíráme se vnitřní částí záloktí (při čemž ramena musí být nad hrazdou, byla-li by níže než hrazda, vznikl by vis), obě paže při tom jsou napjaty rovnoběžny, ruce poněkud pod hrazdou.

Podpor rozpažmo vznikne, když z podporu vzadu podchmatem ruce od sebe oddálíme, tělem níže klesající až paže po celé délce vnitřní částí na hrazdě spočinou.

Vzpor pokos jízmo vznikne, když ze vzporu v předu pobok dvojhmatem (pr. (l.) nadehmat — lev. (pr.) podchmat) pr. (l.) nohu mezi pažemi skrčeno provlékneme, tělo pak do polohy pokos půlobratem v levo (v pr.) otočíme, při čemž celá váha těla na pažích napjatých spočívá, aniž bychom hrazdy, jež uvnitř nohou se malezá, se dotýkali.

Klik s jednou rukou oddálenou vykoná se ze vzporu v předu pobok (ruce podál) když z tohoto v klik přecházíme pouze jednu paži (pr. l.) ohybající, při čemž druhá (l., pr.) napjata zůstává. (O paži, jež zůstává napjata, říkáme, že jest odchýlená; dle toho říkáme klik jedna paže odchýlená, i jest pak klik odchýleno v pravo (v levo) je-li odchýlená pravá (l.) paže.

Pobok a pokos má při podporu tentýž význam jako udán byl u visu.

Jsmo v podporu pobok, když osa ramenní (viz roč. IX. čís. 1. Sok. Am., str. 1. řádek 21. shora l. sloupec) jest ve směru délky hrazdy, v podporu pokos (podpor pokos provedlivý jest pouze co klik pokos jednoruč) když osa ramenní jest kolmo na délku hrazdy.

Podpor v předu (v zadu.) Pojmenování v předu a v zadu má tentýž význam, jako u visu.

Nadehmat, podchmat a dvojhmat určen polohou hřbetu rukou a konci prstu jako u visu.

Podpor ležmo. Tento podpor valně se liší dle toho, konáme-li jej pobok neb pokos.

Podpor ležmo pobok (hrazda z výší stehem) vzniká, když opíráme se pažema o hrazdu (ramena majíce nad ní vyvýšená), chodidly spočíváme na podlaze.

Podpor ležmo o ruce pobok sluje vzporem ležmo pobok, kdy rukama o hrazdu se opíráme máme paže napjaty (chodidla na podlaze; sluje klikem ležmo pobok, máme-li paže ohnuty (chodidla na podlaze.)

Podpor ležmo o předloktí pobok, zadní strana předloktí spočívá na hrazdě, chodidla na podlaze.

Podpor ležmo o záloktí pobok, vnitřní část záloktí spočívá na hrazdě, chodidla na podlaze.

Podpor ležmo pokos vzniká, když v poloze pokos rameny jsou nad hrazdou o tuto pažema a chodidly se opíráme. (Jedním chodidlem (pr. l.) opíráme se o hrazdu shora vykrojenou částí chodidla k hrazdě přitlačující, druhým chodidlem (l. pr.) opíráme se o hrazdu zdola, zadní stranu paty ku hrazdě tlačíce.)

Podpor ležmo pokos opět jeví se co vzpor ležmo pokos, máme-li paže napjaty, co klik ležmo pokos, jsou-li paže ohnuty.

Podpor ležmo pobok i pokos opět se koná v předu neb v zadu.

Při podporu ležmo pobok v předu opíráme se o podlahu špičkama chodidel, při podporu ležmo pobok v zadu opíráme se patama.

Při podporu ležmo pokos v předu směřuje pata chodidla, které se o hrazdu opírá, vzhůru, při podporu ležmo pokos v zadu, směřuje pata chodidla, které se o hrazdu opírá, dolu.

Přechod z kteréhokoli způsobu podporu do kteréhokoli jiného nazýváme změnou podporu.

Sed a změny sedu.

Sed. Nalezáme se na hrazdě v sedu, kdy tělo naše vahou svou na tuto působí, v takové jest poloze, jakou zvykli jsme vidati v obecném životě u sedících na židli, koni atd.

V sedu hrazdu buď rukama obmýkáme, i jsme pak v sedu s dochmatem, neb se hrazdy rukama nedotýkáme, i jsme pak v sedu bez dochmatu.

Sed konáme snožmo, roznožmo, jízmo.

Sed pobok snožmo. O hrazdu opíráme se částí stehem pod lýžděma, nohy obě jsou napjaty a po celé délce vnitřní stranou se dotýkají.

Sed pokos snožmo. (V tabulkách tentýž co sed po přič uveden.) Na hrazdě spočíváme po délce stehna (pr. l.)

nohy, jež v kolenu jest ohnuta a mezi hýžděma, druhá noha (l. pr.) na téže straně hrazdy volně dolů visí napjata.

Sed pobok roznožmo povstane ze sedu pobok snožmo, když nohy od sebe se oddálí a ruce hrazdu uvnitř nohou uchopí.

Sed jízdmo pobok. Do téhož přej leme ze vzporu v předu pobok, když pr. (l.) nohu uvnitř paží skrčmo napřed provlékneme a na hrazdu pak dosedneme.

Sed jízdmo pokos. (V tabulkách uveden co sed po přič jízdmo.) Vznikne ze sedu jízdmo pobok, když v tomto polobratem do polohy pokos se otočíme.

Přechod z kteréhokoli sedu do kteréhokoli jiného nazýváme změnou sedu neb přeseďáním.

Přeseďání děje se s dochmatem (v tabulkách udáno pomocí rukou) neb bez dochmatu (v tabulkách udáno bez pomocí rukou), přednožmo, zánožmo, jednož, obouž, na téže neb na druhou stranu hrazdy.

Přeseďání přednožmo pokos jednož. Ze sedu snožmo pokos napneme pr. (l.) nohu, jež po délce stehna na hrazdě spočívá, zvedneme ji napnutou v před nad hrazdu a na druhou stranu hrazdy ji přesuneme, čímž octneme se v sedu jízdmo pokos, z tohoto sedu pak l. (pr.) nohu na tutéž stranu hrazdy přesuneme, kde již pr. (l.) se nalezá. Jsme pak v sedu pokos snožmo na straně hrazdy opačně vzhledem k té, na které jsme před přeseďáním se nalezali.

Přeseďání přednožmo pokos obouž koná se ze sedu snožmo pokos podobně jako cvičení předešlé, jen že místo jedné nohy zvedneme v před a přesuneme obě nohy zároveň na druhou stranu hrazdy.

Při obou posledních cvičeních, konáme-li je s dochmatem, drží ruce hrazdu za tělem, konáme-li je bez dochmatu, nejlepší dáti ruce v bok.

Přeseďání zánožmo pokos jednož s dochmatem (v tabulkách uvedeno co přeseďání zánožmo pokos jednož pomocí rukou). Ze sedu pokos snožmo s dochmatem (obě ruce drží hrazdu před tělem), předkloníme se, při čemž stelnem pr. (l.) nohu od hrazdy odrazíme a svihem takto získaným tuto napnutou na druhou stranu hrazdy přesuneme, čímž octneme se v sedu jízdmo pokos, z tohoto sedu pak svihem předklonem získaným pak i l. (pr.) nohu přes hrazdu na touž stranu přeneseme, kde již pr. (l.) noha se nalezá a na ni do sedu snožmo pokos vsedneme.

Přeseďání zánožmo pokos obouž s dochmatem (v tabulkách uvedeno co přeseďání zánožmo pokos obouž pomocí rukou). Ze sedu pokos snožmo podobně jako u předešlého cvičení svihem však obě nohy zároveň přes hrazdu na druhou stranu přesuneme.

Přeseďání zánožmo pokos jednož bez dochmatu (v tabulkách uvedeno co přeseďání zánožmo pokos jednož bez pomocí rukou). Ze sedu pokos snožmo bez dochmatu zvedáme nohu pr. (l.) (jež volně dolů visí) v zad napnutou předklánějice se až tuto na druhou stranu hrazdy přesuneme, celým obětem pak v pr. (v l.) přejdeme do sed i jízdmo pokos.

NA ZDAR!

Sokolský pozdrav k jubilejnímu roku 1887.

Hoj šumí, hučí slavnou zvěst

Vltava stříbropěnná,
že slavit bude na ručest
slovanská Praha, matka měst
slávského rodu valný sjezd,
hod velikého jména.

Od Krušných Hor až do Karpat,
od Sněžky k Šumavence,
kdežkoli věrný Sokol-brat,
se chutě staví v šik i řad
a zírá tam, kde Vyšehrad
svolává probuzence.

Však nejen Sokolici z Čech
a všechněch českých zemí,
k nám přichvátá i Rus i Lech,
po vindobonských Sokolech
slávského jihu kraj i břeh
se sejde s námi všemi.

Ba zámořský též Nový Svět,
v němž statisíce bratří,
své Sokoly k nám chystá v let,
by s námi mohli hrdě pět:
„Jen pevný bystrý buď náš hled,
vždyť na nás národ patří!“

To olympický bude hod!

Jen přijďte, slávští muži!

Zrak sokolů se zostří v hrot,

lví síla zdárný vydá plod,

až veliký náš slávský rod

se k bratrství zde sdruží.

Dost dlouho chabý kladl vzdor
náš národ steré zlobě.

Jen jeden muž, rek z Kutných Hor,

ved' ráznou silou ten náš spor,

však po něm — znovu na úmor

kles' český tábor v mllobě.

Tu povstali nám z mladých řad

a v pochopení pravém

dva apoštolé mužných vnaď,

již vdechli v ten náš chudý sad

statnosti ducha, jakýmž vznat

náš Jindřich s Miroslavem.

Již oba věčný spejí sen! . . .

Pláč národa chvěl zemí,

když padl statných vůdcu kmen . . .

Jich dílo však, šik mužů, žen,

se zmlhá, roste den co den, —

vlád Sokol perutěmi.

Čtvrt století již minulo,

co „Tužme se“ nám heslem.

To slovo srdce prodehnulo,

v nadšení svatě vzplanulo,

a paže k činu napnulo,

div činíc v lidu kleslém.

Nuž s jasnou tváří vítějme

rok jubilejní, bratří!

Kde soupeř, tam se nedejme;

kde bratr, ruku podejme;

kde vlasť, tam divy konejme:

Ať na nás národ patří!

Ervin Špindler v „Sokole“ pražs.

Sjezd všesokolský.

K našim závodům.

Skok o tyči do výšky.

Antické maľované vásy zachovaly nám představy mnohých cvičení z řecké gymnastiky. Na jedné takové váse v museu v Louvru spatřujeme cvičence, který v mocném výpadu — opíraje se o tyč, ku předu v ostrém úhlu opřenou — hotoví se ke skoku. Avšak Řekové nejen malbou, ale i uměním sochařským a básniřským opěvovali vynikající výkony svých gymnastů. — I v středověku pěstován byl skok o tyči, hlavně do dálky, nejvíce v krajinách příkopy, potoky a močály prorvaných — tedy z praktické potřeby. Spůsob skoku však lišil se od způsobu, jaký v našich tělocvičnách se dnes pěstuje. Ten, jenž přeskočiti chtěl široký příkop, zasadil tyč hrotem do středu příkopu a opíraje se obouruč o tyč, přenesl se mocným obloukem roznožkou přes příkop. V našich tělocvičnách pěstuje se jedině skok o tyči do výšky a ten ovšem má zcela jiný ráz. Po prudkém rozběhu zasadíme tyč do půdy, močně odrazíme a ve vysokém oblouku a praporem přeskočíme. Lačnost a jistota skoku vymáhá, aby cvičence držel tyč oběma rukama pevně podehnatem, pravou rukou blízko konce aneb při velké výši až na konci tyče; levá ruka jest oddálena as tak jako v podporu na hrazdě, tedy značně nad středem tyče. Při rozběhu budiž držena tyč hrotem do výše as 45 stupňů nakloněna, pravá paže zapaží, levá polaračena mírně jest k tělu přimknuta. Po rozběhu zasadíme tyč kolmo do dřevěné podložky a po současném odrazu levonož přeneseme tíži těla nad tyč, levá ruka opírá se o tyč, kdežto pravá visí na tyči a teprve při nejvyšším skoku — drží-li cvičence tyč až na konci — opře se pevně rukou o tyč. (Držení tyče, rozběh i odraz jest libovolný, toto jest pouhým návrhem.) Kríz mírně prohnat a po doskoku jsme k směru rozběhu v levo v bok obráceni. Při větší výšce nutno mezi skokem tyč napřít odvrhnouti, což vyžaduje značného cviku. Jest to po dokonáném dobrém skoku hlavním požadavkem, aby tyč lehce a přesně v určitém směru odvržena byla. Tyč budiž nad motouzem odvržena směrem k levému stojanu, kdež cvičence k tomu určený tyč obratně zachytí. Jak praveno, jest k tomuto výkonu zapotřebí značné zručnosti a proto musí závodníci i tento výkon ke skoku nutný jistě naevičiti. Po doskoku kráčí závodník v levo, kolem levého stojanu a převezme opět tyč svou. Závodníci stujíž v řadě po levé straně rozběhu. Tyč k přípravě tohoto skoku budiž voleba v délce tři metru, nebudiž příliš tenká, neboť velká pružnost tyče vadí skoku a snadno se tyč zláme. Odporujeme závod tento jen cvičencům nejpokročilejším, neboť pevný, bezpečný a pěkný prapor na

tyči vymáhá tuhé svalstvo, pružný sval a v značné výši i ráznou odvalu.

Po dohodnutí mezi slavnostním výborem v Praze a Sokolstvem americkým ustanoveny dny a pořadí slavnostní následovně:

25. června 1887: uvítání hostů a zahajovací slavnostní představení v Národním divadle;

26. června: dopoledne zkouška cvičení prostných, odpoledne průvod a veřejné cvičení všech jednot sokolských, večer přátelská schůze;

27. června: dopoledne sněm sokolský, odpoledne závody všech jednot, večer přátelská schůze;

28. června: výlet.

Vedle toho postaráno o různé zábavy, a slavnosti po celý týden slavnostní, jejich pořad bude později sestaven.

Všeckým jednotám sokolským zaslány dotazníky k udání počtu účastníků při slavnosti vůbec, počtu cvičenců o cvičeních prostných, počtu družstev na nářadí cvičicích, počtu účastníků výletu a přání za ubytování. Lhuta k zaslání odpovědí stanovena byla do 15. ledna. Dotazníky závodu se týkající zaslány byly později. —

K návrhu odboru stavebního vypsán slavnostní výbor všesokolského sjezdu konkurs na upravení cvičiště s příslušnými budovami k slavnostnímu cvičení při jubilejní slavnosti 25letého trvání Sokolstva.

Za čestné odměny určeny:

I. za projekt nejlepší 20 dukátů a diplom poděkovací,

II. za projekt druhý 10 dukátů a diplom poděkovací, a

III. za projekt třetí 5 dukátů a diplom poděkovací.

Lhuta ku přijímání projektů stanovena do dneška (15. února).

Prostora určená pro slavnost jubilejní má tvořiti souměrný půdorys, v němž umístěny jsou

I. cvičiště s portálem,

II. seřadiště,

III. místnost hostinská.

Cviciště tvořiti bude přesný obdélník délky 110 metru a šířky 80 m. Místo toto jako místo nejdůležitější slouží za základ celému projektu.

Místo pro cvičiště zvoleno na „císařské louce“ za Smíchovem. Na cvičišti zřízeno má býti 60—80 loží pro diváky, sedadel pro 8.000 osob a míst k stání pro 3.000 osob. Celkem čítá se na 10—15 tisíc diváků.

Náklad na zřízení cvičiště ustanoven předběžně na 10—12 tisíc zl. —

Práce slavnostního výboru roste v obrovské rozměry a jen při rádné a dochvilné součinnosti br. jednot bude možno, aby on úkolu svému v každém směru vyhověl.

Práce přípravné rozděleny dosud následovně:

Slavnostní výbor: předseda Dr. Fr. Čížek, místopředseda JUC. V. Klazar (Líbeň), jednatel JUC. Jos. Scheiner, pokladník Ferd. Tallowitz, zapisovatelé Jindř. Alexander (Smíchov), Boček Ludíkar.

Finanční odbor: předseda Ant. Liegert, jednatel K. Frankenberger, pokladník Ferd. Tallowitz.

Stavební odbor: předseda Vrat. Pasovský, místopředs. Ferd. Víšek, jednatel Čížek Lud., nám. jed. Rud. Koukola.

Jednatelský odbor: předseda Dr. Boh. Rieger, jednatel JUC. Jos. Scheiner, zapisovatel JUC. Ot. Klíma.

Technický odbor: předseda F. Kožíšek, zapisovatel Ed. Kaizl.

Vedle těchto zasedá ovšem v každém odboru více členů.

Ve prospěch sjezdu sokolského pořádal Sokol v Sadské dne 12. prosince m. r. sokolský večer, Sokol v Rokycanech dne 26. prosince veřejné cvičení, Sokol v Lužici přednášku J. V. Kaláše, spisovatele v Praze, o staroslovanském duchu v dějinách našich, Sokol v Hradci Král. dne 31. prosince sylvestrovskou zábavu, Sokol v Mladé Boleslavi 6. ledna velkou akademií.

Ústřední výbor pro výpravu sokolskou do Čech, zvláště pak tajemník br. Čermák, plně ruce má práce s projednáváním rozličných záležitostí, s vysvětlováním a odpovídáním na všelike dotazy. Vydáno opět několik provolání, jež otištěna skoro ve všech časopisech česko-amerických. V nich hlavně upozorňuje se na krátký čas, jenž ku přihlášení se zbývá (do posledního dne měsíce března). S cenami přeplavními výbor má velkou potíž. Mnozí přejí si věděti určitě, mnoho-li bude přeplav stát, pak že se přihlásí; společností přeplavní žádají zase, aby udán jim byl počet účastníků výpravy, pak že ustanoví ceny. — Počínání takové jest bláhové. Výbor již udal, že cena přeplavu tam i zpět přesahovati nebude 40. doll. v mezpalubí (jež bude však zvláště upraveno, i strava lepší) a v kajutách as jednou tolik. Čím pak větší počet výletníků se přihlásí, tím větší výhody se společností vyjednati lze. —

Posledním časem uchází se dle sdělení ústředního výboru i společnost Red Star Line s přistáním v Antverpách horlivě o výpravu sokolskou a výbor s ní vstoupil ve vyjednávání.

Bližením se dne výpravy sokolské zvětšuje se i činnost jednotlivých sborů. Všecky čtyry jednoty chicagské jmenovaly již vyslance své k závodům do Prahy.

„Plzeňský Sokol“ vyšle celou četou (6 členů). Jmenování jsou bratři: Josef Čermák, Jos. Kulíček, Rudolf Hurt, Jos. Pecival, Frant. Pecival a Václ. Hórák.

Čes.-Am. Sokol zaslal výboru na tělocvik N. J. S. přepis, v němž jmenování jsou pro závody v Praze Sokolové: Dr. F. Patera, Gustav Patera, Jos. Píša a Tomáš Nádr.

Těl. Jed. Sokol Čechie vyšle 2 členy své k závodům. Jsou to bratři Churaň a Janeček.

Těl. Jed. Sokol jmenovala pro Prahu svého cvičitele bratra A. Krenla, jemuž uloženo navštěvovati též cvičitelský kurs v Praze.

Všichni tito jmenování Sokolové chycagští zvolili si společného cvičitele, Dra. Fr. Pateru, pod jehož vedením odbývají zvláštní cvičení, v nichž výkonem pro Prahu vypsáním se cvičí. (Hlavně cvičení prostná, cvičení s tyčemi a kroužení kužely.)

Těl. Jed. Sokol v New Yorku odpověděla výboru na tělocvik N. J. S., že rozhodla se vyslati 6 členů k závodům do Prahy, kteří příští měsíc budou jmenováni.

Těl. Jed. Sokol Čermák v St. Louis rozhodla ve schůzi dne 7. února vyslati do Prahy jednoho závodníka. Mimo to ještě od této jednoty br. Vrána, jenž účastní se cvičení, závodu však ne.

Těl. Jed. Sokol Blesk v Baltimore zvolila za vyslance k všesokolskému sjezdu br. Primusa.

Táž jednotka pořádala dne 23. ledna „dramatickou a koncertní akademii“ ve prospěch fondu pro sokolskou výpravu do Čech. Ku dni tomu vydala oznámení s nadšeným provoláním, jež laskavostí br. Šimka nám zasláno bylo. V provolání tom praví:

„Přátelé, rodáci! Čest naše, čest vaše. Příští léto vítati bude český národ své česko-americké bratry. Máti naše, vlast vaše přivine k nádrum svým výkvět česko-amerického Sokolstva. Ze všech stran, z východu i dalého západu, vyslání budou zástupci sokolských sborů, by dokázali celému světu, že se Čech vlastní nikdy neodrodí. Sokolská Jednota Blesk v poslední své schůzi uzavřela, poslati též své zástupce k národní manifestaci, avšak by důstojně ona resp. český národ v Baltimore žijící zastoupen byl, potřebuje pomoci hmotné, peněžní. Protož obračí se k Vám, přátelé, byste jí v postavech tomto jako vždy jindy, nápomocni byli a vaši hojnou návštěvou v zábavě té dokázali, že uznáváte snahy Sokolu!“

K politování jest, že posledním časem vyskytli se lidé, kteří rozšiřují zprávy, že se sokolské výpravy do Čech sešlo a že výbor pro tuto výpravu jest rozpuštěn. Zprávy tyto postrádají všeho základu a rozšiřovány jsou jenom nepříteli věci sokolské a odrodilci, již nejhoršími jsou nepříteli národa českého. Přejde-li k Vám, bratři, někdo s podobnou zprávou, dejte mu odpověď, jaká mu patří! Výprava odbývat se bude, a jen evropská válka, v níž dosud nevěříme, mohla by spůsobiti její odložení.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

Vydává a rediguje Fr. Lier.

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

Vychází 15. každého měsíce

NEW YORK 15. ÚNORA 1887.

Výk. výbor a sokolská výprava do Čech.

K čemu máme výkonný náš výbor? Jest to ponejprv, co za celé desetiletí trvání Národní Jednoty Sokolské otázku tuto si předkládám. V prvních letech zdálo se, že výkonný výbor, toto ústřední těleso jednot sokolských jest jenom proto, aby staralo se pouze o řádné vyplácení úmrtní podpory, aby jednotám oznamovalo, kdy který bratr zemřel, a že povinností jejich jest pozůstalým tolik a tolik zaplatit. Výbor konal povinnost svoji svědomitě — jinému věnovati se ani nemohl, nezbývalo k tomu času. Za druhé, což bylo věci nehlavnější, nedostávalo se peněz, neboť úmrtní poplatky špatně se scházely. Několik úmrtí bylo vždy nevyplaceno a objevil-li se nějaký groš v kase, byl poslán pozůstalým, jelikož lhůta k vyplacení určená obyčejně byla již prošlá.

Nastala změna. Podpora úmrtní byla zrušena a v řadách našich rozproudil se nový život. Do našeho tělesa jako by byl nově, zdravější krve nalil. Národní Jednota Sokolská se zotavila rázem. Sotva že přestalo se s vyplácením podpory, již byl ústřední výbor s to povolati sem společného cvičitele — což dříve muselo být odkládáno, jelikož stav finanční byl velice povážlivý. Při této změně přeložen byl též výkonný výbor do New Yorku a new-yorskí bratři měli tu nejkrásnější příležitost se osvědčit, neboť započali činnost svoji za okolností tak příznivých, jak si jenom přátel možno!

A oni úkolu svému dostáli, neboť až podnes neozval se ni jediný hlas proti jednání výkonného výboru new-yorského. Všichni byli jsme spokojeni. Počinání výboru bylo vždy rozhodné, rázné — sokolské! Rychlé povolání společného cvičitele do Ameriky — bylo dílem výkonného výboru new-yorského!

Činil-li však vše, co čelilo ku prospěchu a k zvelebení Sokolstva, nečinil nic více nežli svoji povinnost. Povinností výkonného výboru jest, starati se všemožným způsobem o rozkvět a povznesení Sokolstva v zemi této!! Kdykoli naskytne se k tomu příležitost, nemá čekati na vyzvání, nýbrž sám ruče přikročí k dílu, a starati se o to, aby věc, která má dosti malý vztah na Sokolstvo a jeho vývin — setkala se s

tím nejskvělejším výsledkem. Šťastné vystupování před veřejností získá Sokolstvu příznivce, sokolské myšlenky přibývá pak více a více pěstitelů.

Přejdeme k tomu hlavnímu, co jest předmětem dnešní naší úvahy. Za čtyry měsíce opouštěti bude Sokolstvo americké břehy této republiky, bude vstupovati na loď, která přenéstí je má k břehům evropským — do náručí bratrů s touhou nás očekávajících. Nemyslí bratři, že jest to ta nejpanátnější udalost v životě Sokolstva nejenom zde, ale i ve staré vlasti? Nejsou bratři toho samého náhledu, že nejenom celý národ náš, ale i veškerá cizina bude pohlížeti na tuto epochální udalost v životě národa tak malého, jako jest národ český? Nesloužilo by to ke cti, slávě a povznesení Sokolstva česko-amerického, kdybychom mohli vyslati k slavným olympiádám několik družstev a to těch nejpokročilejších? A konečně, nemyslí všichni bratři, že nyní bylo na výkonném výboru, této naší hlavní výkonné moci, aby vystoupil a rázně staral se všemožně o to, by Sokolstvo česko-americké bylo co nejdůstojněji zastoupeno?

Není-li to povinností výkonného výboru, pak již nevím, či povinností to býti má! Oč se starati má, ne-li o věc, o kterou dnes zajímá se veškeré junstvo slovanské. Však žel, nejsem s to, přenéstí přes srdce, abych neprojevil veřejně politování, že výkonný výbor jednoty naší chová se vůči celé věci lhostejně — k věci, která může míti na naši budoucnost tak dalekosáhlých výsledku.

Ústřední výbor pro výpravu tuto, vidá, že výk. výbor ničeho nečiní, usnesl požádati jej, aby všem jednotám dal odhlasovati návrh, by ze společné pokladny přispělo se vyslancům, t. j. jenom těm, kteří cvičení v Praze se účastní. Každému známy jsou poměry jednot a poměry jejich členů, zejména členů těch nejpokročilejších. Jednoty nemohou vyslancům tolik zaplatiti, a jednotlivci nemohou útraty samy nésti. Ve společné pokladně nalezá se přes 700 dollarů, které věnovány býti mají k rozkvětu, zvelebení a povznesení Sokolstva. Mohlo by býti něco prospěšnějšího Sokolstvu česko-americkému, jako kdyby se obětovala větší částka ze společného jmění těm, kteří by do Prahy jeli a tam měsíc pak cvičitelský kurs navštěvovali? O prospěchu, jaký by všem jednotám z toho vyplynul, zbytečno šířiti slov!

A jak odpověděl výk. výbor ústřednímu výboru? Že ten návrh jednotám **může předložiti sám!**

Snad vychází výkonný výbor z toho stanoviska, že stává zde ústředního výboru, který výpravu řídí. Ano, ústřední výbor zde jest, však bratři, nepřetěžujte vý-

bor ten sami pracemi, nedávejte mu k vykonání to, **co rozhodně patří vám!**

Výbor a zejména úředníci mají plné ruce práce s účastníky mimo spolků sokolských, neb jest jisté, že jich bude značný počet. Tajemník dnem i nocí nepostačuje odpovídati na četné dotazy — nuže, vzechopte se vy, vy zástupcové naši ve výkonném výboru a pečujte o to, aby též výprava tato důstojně se vydařila pro Sokolstvo česko-americké. To bylo a jest povinností výk. výboru. Výprava do Čech není dnes již jenom věcí ústředního výboru — ona stala se **věcí Sokolstva veškerého** — a trpce musí dotknouti se každého upřímného Sokola, když výkonná naše moc odmítá veškerou spolupůsobnost nyní, kdy k nám pohlížejí veškerí Čechové, kdy s touhou očekávají nás stateční bratři tam za mořem!

Já doufám, že ústřední výbor chicagský ještě i tuto záležitost vyřídí, rozešle jednotám k odhlasování návrh, aby ze společné pokladny přispělo se vyslancům, a aby polovice výtěžku ze závodnického cvičení též jim věnována byla — ačkoli v předkládání návrhy takové jednotám patří pouze výkonnému výboru.

Kéž by naše ústřední těleso, které naše osudy řídí, odložilo tuto lhostejnost a chutě přiložilo ruky k dílu tak velikému, neboť výprava tato zaznamenána bude v dějinách národa našeho písmem zlatým, a čím důstojněji zastoupeni budeme, tím více cti získáme si před tváří nejenom národa našeho, nýbrž i před tváří ciziny, která zajisté že zárlivým zrakem v Praze pohlížeti bude na to shromáždění statných bojovníků národních. — Na zdar!

J. Č.

Ústřední a výk. výbor.

V hořejším článku dotknul se br. Č. záležitosti, o níž v řadách našich panují různé náhledy a tu zajisté nebude s místa, když i my se stanoviska našeho o věci té pojednáme.

Od samého vzniku myšlenky na sokolskou výpravu byli jsme toho náhledu, že řízení výpravy náleželo spíše výkonnému výboru N. J. S. než komukoli jinému. Výkonný výbor snadněji má přístup ku všem jednotám, a kdyby jemu bylo bývalo svěřeno řízení výpravy, byla by se tato stala podnikem všech jednot v Nár. Jed. Sok. sdružených a výkonným výborem zastoupených. Však ústřední výbor sám prohlásil, že výkonný výbor nemá ani práva ani času zabývat se podobnými věcmi vedlejšími! Mimořádný sjezd, odbývaný v Detroit, ovládná nejspíše tímtež náhledem a snad veden ještě jinými ohle-

dy, výpravu sokolskou do Čech schválil, ale uznal ji též za věc vedlejší (!) a rozhodl, aby řízena byla výborem zvláštním, jenž úředně s Nár. Jed. Sokolskou neměl by co činiti. — Návrh jednoty newyorské, k němuž přistoupilo i několik jiných jednot, aby výkonnému výboru vyhrazen byl aspoň dozor na jednání ústředního výboru, čímž učiněna by byla jaksi nepřímo výprava přece podnikem Národní jednoty Sokolské, na sjezdu zamítnut.

Dle všeho toho muselo se mít za to, že většina Sokolu i ústřední výbor sám nepřejí si, aby výkonný výbor do řízení výpravy sokolské do Čech se míchal. Byla to chyba. Nyní objevuje se, že součinnosti výkonného výboru bylo by nanejvýš třeba. I sám ústřední výbor, jehož nynější smýšlení zajisté br. Č. tlumočí, doznává vyjádřením, že starání se o zdar sokolské výpravy jest povinností výkonného výboru, že dříve pochybil, upíraje výkonnému výboru práva k zabývání se touto záležitostí.

Ano, i my prohlašujeme opět, vzdor všemu dřívějšímu tvrzení rozličných stran, že výprava sokolská sama již povahou svou jest záležitostí výkonného výboru a že jest povinností jeho o její zdar se starati všemožně. Když poznali jsme chybu svou, neotálejme ji napravit!

Za celých deset let, co Nár. Jed. Sok. trvá, nebyl učiněn tak důležitý podnik, jako jest tento. Sokolská výprava zasáhne hluboko v život náš spolkový, vzpruží mysl naše k větší činnosti, dokáže cizincům, že žijeme život český, dokážem bratrům našim v Čechách, že stejně s nimi cítíme, že e s k ý m i jsme Sokoly, kteří přišli ku kolébce své, aby zároveň s nimi slavili vzkříšení ducha českého, založení jednot sokolských! Sokolská výprava i na způsob pěstování tělocviku našeho bude mít vliv blahodárný, neboť Sokolové, kteří navštěvovati budou cvičitelský kurs v Praze, získají vzácných vědomostí, jichž po svém návratu použijí ku zdokonalení tělocviku ve cvičárnách našich.

Nuže, odvrzme mylný náhled, jako by výprava sokolská byla pro Národní Jedu Sokolskou věcí vedlejší! Jsou-li někteří bratři úzkostliví o zachování usnesení sjezdu, nechť navrhnou písemný sjezd, jímž prohlásila by se výprava sokolská za podnik Nár. Jed. Sokolské a výkonnému výboru uložilo se, aby společně s ústředním výborem o zdar výpravy sokolské se staral. Písemný sjezd dle stanov v takovém případě postačí.

Výprava sokolská jest věcí každého Sokola, nás všech, a proto všichni o zdar její dle sil svých máme se zasazovati! — Mějme stále na mysli jen věc samu, všechny ostatní ohledy nechť ustoupí stranou! — Na zdar!

Zprávy společného cvičitele.

T. J. S. Tomáš Černý v Omaze.

Cvičeno čtyřikrát v týdnu v jednom družstvu o 16 cvičencích. Jednou v týdnu probírána cvičení pořadová se všemi členy jednoty. Veřejné cvičení odbýváno dne 30. m. m. s následujícím programem: 1. Řeč uvítací. 2. Bradla. (Ručkování.) 3. Kuň na šir. (Mety zámožmo.) 4. Hrazda. (Toče.) — Cvičení navštěvována byla po celý měsíc pilně, i tužili se všichni cvičící se pokročilost a síla jejich stačovala. O veřejném cvičení při volných výkonech (na každém náradí 1) provedena většinou cvičení těžší velmi úhledně. Hoši navštěvovali cvičení dvakrát v týdnu počtem 24—26. Dle toho panuje v jednotě omažské činnost utěšená, již nejen nezměněnou zachovati, ale ještě u větší míře hlavně větším počtem cvičících sesílití podaří se, při pevné vůli a svorné snaze. — Mnohé chvíle blahé, jež ztrávil jsem v kruhu bratrském omažských Sokolu, utkvěly pevně vzpomínkou v mysli mé. Zvláště svěží bude mi vždy vzpomínka na spanilomyslnost manželek Sokolu omažských, jež vzácným darem mne při příchodu mém v Omahu překvapily. Vděčně vzpomínaje srdečných projevů lásky, jichž v Omaze v míře tak velké se mi dostalo, přeji Těl. Jed. Tomáš Černý, by snahy její vždy setkaly se s úspěchem. — Na zdar!

T. J. S. Čermák v St. Louis

čítá přítomně 58 členů, z nichž na 30 jest cvičících. Cvičíme čtyřikrát v týdnu ve 3 družstvech. Cvičárna, jež jest najata, právě pro tento počet cvičících dostačuje, i jest vystrojena hrazdou, 2 bradly, koncem, kruhy, kozou, řebříky, lanem ku šplhání, činkami a kužely. Velice potěšitelným jest, že mezi cvičícími jsou i starší členové, kteří s láskou a z přesvědčení cvičí, sami na sobě zkusivše zdárných výsledků tělocviku. Kéž příklad jejich rozproudil krev v žilách mladíků, již cvičení co dřívějšímu se vyhýbají. Hochu cvičí poměrně méně as 12 dvakrát v týdnu. Veřejné cvičení, určené ku dni 27. t. m., odbýváti se bude mimo cvičárnu v sále najatém, neboť cvičárna užívána by pro tento účel byla příliš malou. Cílý ruch, jaký v jednotě Čermák vládne, zásluhou jest několika horlivých a statečných mužů, již nikdy myslí neklesající, dobrým příkladem vždy k činnosti neumavné členstvo pobádají, podávše takto dukaz, že práce poctivá sklízí utěšených výsledků, byť i někdy poměry nepříznivé zdánlivě opak vykazovaly. — Ku sjezdu všesokolskému v Praze zajisté že vyšle jednota Čermák své zástupce, což v krátkém čase má se rozhodnouti. Věřím, že našel jsem v jednotě zdejší členstvo velice horlivé, kteréž zárukou jest rozkvětu myšlenky sokolské v St. Louisu. — Na zdar!

Štulík.

H l í d k a .

— Bratři, pamatujte, že máme před sebou závodnické cvičení a sjezd všesokolský — a dle toho se připravujte!

— Společný náš cvičitel, br. Štulík, nalezá se nyní v St. Louis, Mo., odkudž koncem t. m. nastoupí zpáteční cestu k východu.

— Příležitostný list „Šibřinky“ vydala jednota newyorská ku svým šibřinkám, jež odbývati se budou 26. t. m. — Sokol Clevelandský vydal ku svému maškarnímu plesu „Luciferdu.“

— Kterému ze Sokolů jen poněkud poměry dovolují, měl by se účastniti památní výpravy sokolské do Čech. Osvědčí tím, že je Čech, že Sokol a získá si blahou vzpomínku pro celý život.

— Písemný sjezd, o němž zmínka jest v článku „Ústřední a výkonný výbor“, bylo by třeba svolati též proto, aby jím rozhodlo se o článku stanov, jenž ustanovuje k závodnickému cvičení pouze šest soudeů. Jest toho, bratři, nalahavá potřeba, aby článek ten byl změněn, aby počet soudeů byl rozmnožen!

— Upozornili jsme v čas na některé opravy, jež pro příští závodnické cvičení měly by se zavést — a neradi bychom, aby opakovaly se i tentokráte nešvary, jež při minulých závodech činily Sokolům velké nepříjemnosti. — Hlavně poukazuje na rozmnožení počtu soudeů, tak aby aspoň při každém z hlavních náradí zasedal jeden soudcovský sbor.

— Br. Štulík sděluje nám, že kdekoli na svých cestách porovnával průměrnou činnost Sokolů s onou turnerů německých vždy porovnání toto vypadlo na prospěch Sokolu. Na zdar! — Tak to má i musí být, nechceme-li zanikat. Co nedostává se nám na číselné váze, to nahražovati musíme pílí a vytrvalostí. A můžeme dokázati ještě mnohem víc, než doposud jsme dovedli. — Tužme se!

— Výbor na tělocvik N. J. S. vyzval v předešlém čísle t. l. všechny jednoty, aby na určito zaslaly do 15. února zprávy, kolik a které aneb zdali vůbec závodníky do Čech ku cvičení vyšlou — doposud však odpověděly jenom jednoty dvě. — Jednoty a zvláště jich úředníci zvykati by měli správnějšímu a rychlejšímu jednání. — Rázno a úhodno má být příznakem jednání Sokolu všude a ve všem.

— Dívčí tělocvičný sbor v New Yorku počíná rozvíjeti novou utěšenou činnost. Údčyně jeho nechťejí být Sokolkami jen dle jména, nýbrž snaží se i skutkem zasloužiti si jména Sokolek. Přípisem prodechnutým láskou k věci sokolské požádaly Těl. Jed. Sokol o příspěví — o zvolení cvičitele pro jich sbor. Jednota s ochotou bratrskou vyhověla jich přání, ustanovivši jim za cvičitele Sokola Jana

Pavlika, jenž nyní každé středy evičení jich řídí. — Jen tak dále, statné dívky české, nechť čilost a jarost Vaše hojných má následovnic!

— Koncem tohoto měsíce objednáme pro Sokoly, kteří se přihlásili aneb ještě přihlásí, z Prahy praktické spisky „Cvičební večery na hrazdě“ sestavené prvým evičitelem pražské jednoty, br. Fr. Kožíškem. Který ze Sokolu (hlavně evičitelé) přál by si použití našeho prostřednictví, nechť pošle svou adresu a 20 ctů (v poštovních známkách) redakci t. l., a dostane spisek tento poštou z Čech přímo do domu. Spisek ten stojí 35 kr. s poštovní zásilkou pro Čechy. Čítáme 20 ctů, a zbyde-li ještě něco, požádáme Sokoly pražské, by přebytek přidali k fondu jubilejnímu.

— Chicagské jednoty sokolské připravují se k důležitému kroku. Navrženof Těl. Jed. Sokol ostatním třem sborům místním, aby zřízena byla denní tělocvičná škola pro dívky, k níž zjednan by byl zvláštní evičitel, jenž pouze tomuto povolání by se věnoval, vydržován jsa z příspěvků, jež dívky by platily. Plán to zajisté výtečný a nepochybujeme, že chicagské jednoty jej provedou. Hlavně ovšem záležití bude na volbě evičitele. K té přikročiti by se mělo s tou největší opatrností, aby získán byl evičitel odborně vzdělaný, schopný, i muž povahy bezúhonné. Denní časopis „Svornost“, u něhož jedním z redaktorů jest horlivý Sokol br. Čermák, sděluje, že pro případ zařízení této školy o evičitele dobrého jest již postaráno. Přáli bychom sobě i Sokolstvu chicagskému, aby záměr tento, čelící ku prospěchu dobré věci sokolské i českého lidu našeho, v brzku došel svého uskutečnění. Na zdar!

Z Polsky.

Myšlénka sokolská moeně proniká kraje bratří polských; od výletu Sokolu českých do Krakova přibýly ku nejstarší jednotě polské ve Lvově tyto: „Sokol“ krakovský, turnovský, tarnopolský, stani-slavovský, přemyšlský, kolomyjský, řešovský, brodský, poznaňský, inovraclavský a bydhošfský. — Soudě dle zpráv společného časopisu Sokolu polských „Przewodnika gymnastycznego Sokola“, vzmahá se hnutí pro věc sokolskou neustále, tak že záhy as dočteme se o nových jednotách dalších. Starší pak jednoty, najmé krakovská a lvovská, utěšeně mohutní, tak ku př. přistoupilo v listopadu ku „Sokolu“ lvovskému 37 nových členů. — Náčelník „Sokola“ lvovského Durski dlel celý prosinec v Krakově, by vybral a vycvičil tu sbor evičitelský. — „Sokol“ řešovský měl 7. listopadu ustavující valnou hromadu; starostou zvolen JUDr. Vítězslav Zbyszewski, členů má jednota 41, cvičí se dvakráte

v týdnu a sice v tělocvičně učitelského ústavu. — V „Sokole“ tarnovském zřízen odbor pěvecký; „Pogoń Tarnowska“ dovozuje, že mírným a rádným zpěvem sílí se plíce, radí Sokolům, by všude učiněn byl zpěv částí evičení sokolských. — „Sokol“ lvovský z dobrovolných příspěvků zřídil si čítárnu (dosud as 400 děl), v čítárně odbývají se každé soboty členské večírky. — „Sokol“ krakovský pomýšlí na vystavění vlastní tělocvičny, na budovu tu upsány již značné částky, takže záhy as se stavbou započne. „Sokol.“

„Z brku sokolího.“

Již několikrát zmínili jsme se o spisku tomto, nímž dobou poslední obohacena dosud skrovná sokolská literatura humoristická. Nyní máme spisek již v rukou a můžeme směle říci, že podnikatelé (páté družstvo Sokola pražs.) slibující podati dílko v každém ohledu dokonalé, nečinili sliby plané. — Podáváme zde obsah prospektu, jenž přiložen byl k čís. 1. „Sokola“ pražského.

Z brku sokolího. Humor z luhů sokolských sloven i obrázkem. Páté družstvo Sokola pražského I. oddělení tuto knihu péčí Ignáce Herrmanna a Rudolfa Kutiny právě vydalo a nadějně postavilo v řadu podniků, na prospěch všesokolského fondu jubilejního čile pracujících. Příspěvky velmi cenné, něžnými kresbami mistra Mikuláše Aleše a A. Petita doprovázené, skvostná úprava a výprava typografická a nepoměrně nízká cena (výtisk pětiarchové knihy pouze za 30 kr., poštou 35 kr., v Rakousku) — toť známka dostatečná vydavatelům, že s náležitým zdarem utká se snaha jejich obohatit výtěžkem jich mnohoslibného podniku literárního zdárně fond všesokolského jubilea! Svěžmu Sokolstvu věnována „Brkem sokolího“ pochoutka vzácná — na dukaz upřímného bratrství.

Pravý, řízný humor sokolský dýše z každé řádky, vůně luhu sokolských opojí kouzelně působícím sloven i obrázkem každého čtenáře „Brku sokolího“ — třeba by týž dosud nemázel nerozborným šikem mohutného národa sokolského... Každý se pobaví, počítá „Brkem sokolího“ — každý: Sokol, ne-Sokol; a kdo se dosud nenazýval Sokolíkem, stane se jím! Lákavého odporučování „Brku sokolího“ nepotřebuje; jako si, odvahou sílen, proklestil tmítou a tmavou cestou přístup k světlu české veřejnosti, nesa jí, co redaktoři z toho sokolského humoru zachytili — tak i kurážně si dovede raziti další cestu k upřímným, drahým, bratrským srdcím a myslím bodrých Sokolíků. Kniha pá-

tého družstva Sokola pražského I. oddělení svěřena do komise c. k. českému univ. knihkupectví firmy Bursík a Kohout v Praze; zakázky bratrských jednot sokolských, na kterých jest, aby všemožně se postaraly o úspěch „Brku sokolího“, zejména prodejem o slavnostech svých a zábavách (Sylvestru, šibřinkách a jiných), vyrizuje proti hotovému zapravení družstvo samo, a sice zásilky více než 10 výtisků poštou vyplacené. „Z brku sokolího“ jsou vesměs dojísta příspěvky samovýmluvné: „Péro sokolího“ Od Svato-pluka Čecha. „Zachráněn.“ Napsal Fr. Herites. (Se 4 kresbami, 1 barevná.) „Z mudrosloví sokolského.“ Od Karla Pippicha. (S 1 kresbou.) „O dvojí cenu.“ Črta ze života sokolského. Napsal Jos. E. Schejner. (Se 2 kresbami, 1 barevná.) „Kůň a koza.“ Ze zápisů přítelových prozrazuje Čeněk Kalandra. (Se 2 obrázky.) „Bratr ěda.“ Půlnoční ballada Aloisa Bureše. (Se 2 kresbami.) „Vypravování o olmutém hřebu.“ Ze schuze jedné bývalé jednoty sokolské v Americe. Upravil G. B. R. „Prvý Sokol.“ od Karla Vaníčka. „Tělocvična-salon.“ Ze sokolských fantasií od Karla Franěi. „Jiríkovo vidění“ čili „Sen a skutečnost“ aneb „Vítězství bratra Mejznara.“ Črta Sulického. (Se 3 kresbami.) „Z mých písní mllostných.“ Od H. V. Vanše. „Za vlastní muzikou.“ Ze zápisů Sokola Kutnohorského. Od V. Jos. Pokorného. „Sokol jaký má býti.“ Ze sokolských studií Karla Frant. Ankenberga (Franěi.) „Z holinky sokolího.“ Napsal R. Kutina (Sulický). Barevnou obálku „Brku sokolího“ zdobí hezounká ilustrace.

Peníze zasílány buďtež bratru Karlu Schaedemu, vlastníku domu č. 606 na Král. Vinohradech, připsy br. Rudolfu Kutinovi; zakázky vyrizuje br. Jan Trenkwald ml., bytem v Praze, Ostrovní ulice č. 127—1.

Některí členové jednoty newyorské tento spisek prostřednictvím redakce t. l. již si objednali. Nabízíme každému s ochotou služby své při objednání „Brku sokolího“.

DOPISY.

Chicago, 25. ledna 1887. — (Z Plzeňského Sokola.) — „Ať žije Praha!“ tak zní ze všech úst-pozdrav našeho členstva a to proto, poněvadž jsme zvolili již vyslanec ku velepamátnému sjezdu všesokolskému. Zvolili jsme statečně jónky, na počet šest. Když se záležitost o vyslanec projednávala, vystoupili „naši hoši“ a vyslovili se před sborem, že chtějí si všechno platiti sami, jen když jim sbor zaplatí cestu. Byli to následující, k nimž byl i br. Čermák připojen: br. Kulíček, Hurt Rud., Pečival Jos., Pečival Fr. a Horák Vác. Měli jsme v úmyslu poslati jich více, ať by nás to stálo třeba již více peněz, poněvadž

jsme si vědomi, že to činíme pro vše sokolskou, ale když výše jmenovaní bratři chtěli částečně výlohy si platit, byl sbor náš spokojen. My bychom byli nelitovali těch pár dolarů věnovatí těm bratrům, kteří dlouho již naši cvičírnu zdokonalují, kteří večery a prázdný svůj čas ve cvičírnu nejen sobě, ale i jiným věnují, a tak náš sbor tím na rozkvět přivádějí. Proč bychom jim toho nepřáli, když víme, že z jejich vyslání plynouti bude nám vždy jen zdar i trvalost sokolské myšlenky, kteří ji budou s větším zájmem, s větší horlivostí uskutecňovat a jiným ji v paměť vštěpovat? Proč bychom se zvali „tělocvičným sborem“, když bychom pro tělocvik nic nenčinili, aneb jen něco málo? Co by nám z toho vyplývalo? — Nic. — Raději vydati poslední cent na tělocvik, jen když jest jisté, že to přinese užitek a zdar sboru za jeho obětí, než tělocviku přinášeti. — Naše „Pražská četa“, jak ji nyní zoveme, myslím že není vše, co by sbor náš tělo a jej zdokonalilo, a že přinese nám zpět dobré síly, které pak přičeti bude v radech mládeže, ale v základech svých pevnou, a že sokolská myšlenka bude jejich idealem, jejíž jiným do srdce vštěpovati budou.

K této četi, která i v New Yorku účastní se zvoľnického cvičení, přidělen byl ještě br. A. Lintner, takže jich bude celkem šest na závodnické cvičení v New Yorku a v Praze. (Lintner ale do Prahy nepojede.) Cvičitelství sbor připravuje se na dvě veřejná cvičení, která se budou pořádati před odjezdem do Prahy, a sice jedno cvičení se žáky, druhé s družstvy.

Nedávno počalo se mluvíti o tom, zdali by se dalo zavést cvičení odpolední pro žáky, a náš sbor ohledně té záležitosti zvolil výbor sestávající z bratra: Kulička, Hurta a Pečivala st., kteří s výborem o Těl. Jed. Sokol budou se mluvit na tom, jak by se toho nejlépe docílit dalo. Bylo by to velmi výhodné jak pro sbor tak i pro žáky takové, jež rodiče večer do cvičení poslati nechtějí. A z těch příspěvků, které by se od žáků těchto vybraly, vždy by se cvičitel dobře zaplatiti mohl. Bylo by záhodno, aby výbor od obou sborů jednal různě, aby společně přece něčeho se docílilo, ale spoušť této věci, když společní všech jednatelů setkala se s nezdarom, a nepustil, aby zanikla tato vesle ležící myšlenka, která by uskutečněním svým přinesla jak Sokolstvu chengskému tak i českému lidu v zájme zlárné ovoce. Jen se držme vždy hesla našeho velikána Tyře: „V mysl vlastní, smělost v srdci, v paži síla,“ pak vždy dokončíme to, co jsme jednou byli započali. Nenecháme se zahamlovati — ať nadarmo se nepraví, že co Sokolové podniknou, že to vždy svědomitě a po sokolsku provedou.

Že Američané počínají si všimati také naší tělocvičné soustavy, jest dokázáno. Náš člen, br. Pečival Fr. často dochází do jejich cvičírny a tam cvičí dle soustavy naší a jím se toto pěstování tělocviku velmi líbí. Br. Pečival musí onom „profesor“ vždycky ty neb ony výkony ukazovati neb vysvětlovati. Zejména pěstují tělocvik na koni, a to o t. d. by, co čestí Sokolové vystoupili s nimi ve Farwell Hallu, neb oni dříve nakonec nevěřili, neboť nevěřili jak.

Naše „pražská četa“ a vyslaní od ostatních sborů odbývají zvláštní cvičení, kdež učí se tím výkonům, jež v Praze prováděny býti mají a cvičitelem jejich jest br. Dr. Patera.

Činnost v naší cvičírny panuje stále velká, vše chodí pod řízením cvičitelského sboru v koleji a jak se patří dobrých a pakli to tak stále přijde vystupujeme si mnoho velmi dobrých sil. — Sokolová naše oběho pohlaví více a více do cvičení chodí, a to proto, že jsou cvičena správně — dle své činnosti.

Často se stává, že mnohý, který trochu více výkonů má, již touží po tom, aby se dostal do družstva přednějšího a pakli se tam nedostane — praští tělocvikem a více cvičírnu ne navštíví. Ta-

kový divá špatné svědectví o pochopení myšlenky sokolské, když myslí, že pěstuje tělocvik jen proto, aby se octnul v družstvu druhém neb prvním, a v třetím družstvu cvičiti se nechce. Každý, kdo tělocvik pěstuje s láskou pravou, s láskou sokolskou, nikdy nedbá toho, zdali jest v prvním, druhém neb třetím družstvu, jen když pěstuje své tělo. A proto taková myšlenka, ať uhnízili se v tom neb onom Sokolu, měla by býti vypuzena a nahrazena myšlenkou lepší a zdravější.

Cvičitelství sbor má v úmyslu zavést družstvo „starších veteránů“, aby i tito mohli své tělo trochu „protáhnout“. Nemáme sice mnoho takových, kteří by se už mohli počítati k těm starším, ale družstvo z nich přece by bylo možno utvořiti. Proto nyní záleží na nich, aby do cvičení chodili a nenechali si dlouho říkat, neb mají dosti rozumu, aby důležitost tělocviku pochopili. Jednou neb dvakrát týdně mohou vždy nějakou tu hodinu ve cvičírny mezi bujarou chasou ztráviti. Ti starší obyčejně mají ve zvyku se vymlouvat, že když nechodí do tělocviku, všimají si více pořádku záblav, aby prý to nemuseli konati členové cvičící, ale když nějaká zábava se pořídí, tu vždy případně pořádati ji členům cvičícím, poněvadž ti staří se do schůze nikdy neb aspoň málokdy dostaví, a když se dostaví, tu zase vymlouvají se, že nemohou výbor přijmout pro „nemoc v rodině“ a podobně. — Na zdar!

Jos. L. Voborský.

Baltimore, 20. ledna 1887. — Dlouho již tomu, co od nás žádný dopis v listu našem se neobjevil, a přece jest zde dosti látky ku psaní. Však tím jest vinna jen naše neblabost. Proto jsem si pomyslel: „Vaška, když žádný nepíše, tak piš ty, ať to přijde třeba do koše.“

Dne 26. prosince jsme pořádali divadlo „Kato-va deera“, aneb „Spiknutí se šlechty proti knízi Václavu IV.“, a to s dobrým prospěchem. Při tom byly rozdávány starostou Sok. Jos. Klečkou nejpilnějším Sokolům odměny, jež jak známo naše jednoty vždy na konci roku rozkládá svým lidům. Odměny byly zlaté monogramy (spendilky) s nápisem „T. J. B. 1886“, vesměs stejné. Následující Sokolci je obdrželi: V. E. Hirsauer, Antonín Primus, K. V. Neumann, V. K. Staněk, Jos. Matějka ml.

Silvestr Sokolstva vydařil se znamenitě, a co novinku u nás musím uvéstí veřejně cvičení žáků naší jednoty, jichž je na 27. Výkony jejich přesně prováděné byly od obecenstva hojně potleskem odměňovány. Na konci byly rozdány všem žákům novoroční dárky a vystrojen jim vanička s stromek, co u nás ještě nebylo.

Na den 23. ledna se chystají naši ochotníci ku provedení veselohry „Amazonky“ ve prospěch vyslané ku sjezdu všesokolskému, jímž čistý výnos bude věnován.

V poslední lednové schůzi byl dán návrh na zřízení české školy zde, což s nadšením přijato. — Sokol J. C. Hojda, horlivý člen „Blesku“, uvolil se zarma dítky vyučovati, což s díky přijato. Prozatím se bude vyučovat jednou týdně, až bude však více žáků, něco se v tom změní. Ve středu, dne 19. ledna, byla škola poprvé otevřena a hned se přihlásilo 26 žáků a žákyň. — Doufáme, že pro počátek jest to dosti dobré. — Na zdar!

V. K. Staněk.

Cedar Rapids, 16. ledna 1887. — Měsíc prosince, pro naši jednotu tak významný, minul, a ukončením jeho ztratili jsme společného cvičitele, milého nám bratra Štulika, a nikoho tu nemáme, kdo aspoň částečně nahraditi by jej mohl. Nož, br. Štulík zanechal nám zde přece v naší cvičírny pěknou památku. Sokolové budou mít s čím se obírat na dlouhý čas. Jsem jist, že soustava cvičební, zavedená zde br. Štulíkem, ponese dobré ovoce. Naši Sokolové, cvičíce dle ní, rychle bu-

dou pokračovat a chováme pevnou naději, že vypěstovány bude několik dobrých sil, které povedou cvičení zlárně ku předu, na tom základě, jež zde byl br. Štulík položil. Že Sokolové naši i žáci chovají upřímnou snahu po pokroku, toho důkaz podán byl při veřejném cvičení dne 27. prosince m. r. Výsledek cvičení tohoto byl nanejvýš uspokojující. Zde však zároveň se ukázalo, jak mnoho musel se br. Štulík přičinit, že za tak krátký čas tak daleko to přivedl. Za toto poctivé sokolské přičinění, jest mu celý náš sbor, zvláště pak cvičící úlové a žáci vřelými díky zavázáni. — Na zdar!

Jos. F. Swab, jednatel.

Volby úředníků.

Česko-Americký Sokol v Braidwood, Ill., zvolil sobě ve své schůzi následující členy za úředníky na rok 1887: Hynek Pošta, starosta; Hynek Jiroušek, tajemník; Jan Čunat, účetní; Václav Červenka, pokladník; Václav Elhenický, jednatel, P. O. B. 17, Braidwood, Ill.

Těl. Jed. Sokol Čermák v St. Louis, Mo., zvolila na rok 1887 následující úředníky: Tomáš Jirík, starosta; Matěj Šrunka st., náměstek; Franta Kmeš, tajemník; Václav Šedivec, účetní; Karel Trška, pokladník; Václav Trška, náčelník; Vác. Zikeš, jednatel. — F. Kmeš, 1929 S. 9th St., St. Louis, Mo.

Řádné schůze vykonávaného výboru.

New York, 10. ledna 1887.

Schůzi zahájil starosta Sokol Vokal. — Protokol z minulé schůze čten a přijat. — Těl. Jed. Sokol Clevelandský zasílá čtvrtletní zprávy a za ně povinnou částku \$19.92. Dále pak si tato jednotka přeje, by jí bylo zasíláno pouze 20 výtisků „Sok. Am.“ — Plzeňský Sokol z Chicaga zasílá podobiznu H. družstva s br. Štulíkem v čele. Podobizna tato s díky přijata. — Ohledně přijímání jednot do Nár. Jed. Sokolské usneseno, by nečekalo se více na souhlas od veškerých jednot, poněvadž přijetí hlásící se jednoty neblabostí jednatelů neb tajemníků některých jednot zbytečně se protahuje. Jednatel má oznámit hlásící se jednotu všem sborům, které k Nár. Jed. Sokolské patří, jednoty však nemusí zasílati souhlas, neb jejich mlčení za souhlas bude považováno. V případě že by některá jednotka nesouhlasila s přijatím navržené jednoty, má zaslati vykonávanému výboru během 30 dnů protest. — Ústřední výbor pro výpravu do Čech má se obrátit na jednoty ohledně povolení jakési částky peněz na cvičící členy. — Těl. Jed. Sokol v Chicagu zasílá protest proti přijetí T. Knile do Čes.-Am. Sokola tamtéž. Protest ten odkázán stížnému výboru. Výbor ten byl zvolen z bratra Jos. Halpa, Jos. Wocla a Jos. Kadlce. — T. J. S. Zlatá Praha v Clevelandu dnešním dnem pro neplacení vyloučena. — Dopisy týkající se jednoty v Dutchkill znaly vesměs příznivě; na základě toho jest Tělocvičná Jednota Sokol v Dutchkill, L. I. City, dnešním dnem do svazku Národní Jednoty Sokolské přijata. — Usneseno, by zřízena byla knihovna všech českých tělocvičných spisů. Knihy objednat se mají po dvou stejných výtiscích a rozděleny mají být do knihovny vykonávaného výboru a do rozdělení knihovny Sokola Amerického. — Sokolu pořadatelé a tiskaři „Sokola Amerického“ věnováno \$25.00 za celoroční řádné vedení a vypravování listu, Sokolu tajemníkovi nahrazeno \$10.00 za celoroční práci a rozličné vydání. — Žádost Česko-Americké Jednoty, by veškeré sokolské sbory k této přistoupily, přijata s smlouženým jednotám přistoupení k Čes. Am. Jednotě odporučeno.

